

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3008/2022
21.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Тијанић, адвокат из ..., против тужене Јавне библиотеке „Данило Киш“ из Врбаса, коју заступа Правобранилац Општине Врбас, ради поништаја анекса уговора о раду и накнади штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3688/21 од 31.03.2022. године, у седници одржаној 21.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против преиначујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3688/21 од 31.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против преосталог дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3688/21 од 31.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П1 417/2020 од 05.10.2021. године, ставом првим изреке, поништен је анекс уговора о раду број ../20 од 23.01.2020. године закључен између тужиоца и тужене, као незаконит. Ставом другим изреке, поништено је решење тужене о називу радног места и опису послова и задатака и условима за обављање истих број ../20 од 23.01.2020. године, као незаконито. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим се тражи обавезивање тужене да тужиоца распореди на послове који одговарају његовом здравственом стању, стручној спреми и радном искуству. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу исплати на име накнаде материјалне штете у виду изгубљене разлике зараде износ од 148.323,95 динара, као и законску затезну камату на износ од 138.315,02 динара почев од 18.09.2021. године па до исплате. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 177.132,00 динара, са законском затезном каматом рачунатом од дана извршности пресуде до дана исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 3688/21 од 31.03.2022. године, ставом првим изреке, укинуо пресуду Основног суда у Врбасу П1 417/2020 од 05.10.2021. године, у делу којим је поништен анекс уговора о раду број ../20 од 23.01.2020. године закључен између тужиоца и тужене и у делу којим је поништено

решење тужене о називу радних места и опису послова и задатака и условима за обављање истих број ../20 од 23.01.2020. године (став два изреке) те је тужба у том делу одбачена, док је у преосталом делу побијана пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев да се тужена обавезе да тужиоцу исплати на име накнаде материјалне штете у виду изгубљене разлике зараде износ од 148.323,95 динара, као и законску затезну камату на износ од 138.315,02 динара почев од 18.09.2021. године па до исплате (став четири изреке), као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 177.132,00 динара, са затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став пет изреке). Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 61.500,00 динара и трошкове жалбеног поступка у износу од 9.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у преиначујућем делу, на основу одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос код тужене по основу уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности број ../07 од 16.04.2007. године, на радном месту „...“ са III степеном стручне спреме и са пуним радним временом. На основу анекса уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности број ../13 од 12.08.2013. године, извршена је измена тачке 4. и 17. уговора тако што је уместо радног места „...“ са коефицијентом за обрачун зарада 8,20, уведено радно место „...“, са коефицијентом за обрачун зараде 11,30. У јуну 2008. године тужилац је у средњој техничкој школи у Бачкој Тополи положио специјалистички испит и стекао звање „...“ – V степен образовног профила. Државна ревизорска институција је сачинила извештај о ревизији правилности пословања Општине Врбас за 2018. годину, у делу који се односи на преузимање обавеза изнад одобрених апропријација, јавне набавке и расходе за запослене од 07.11.2019. године, у ком извештају је између осталог, изнет закључак да је тужена систематизовала радна места више у односу на број радних места утврђених одлуком и да је неправилно обрачунавала и више исплатила плате у износу од 280.000,00 динара. У поступку ревизије утврђено је да је за једно запослено лице код тужене примењиван укупан коефицијент који није у складу са прописаним коефицијентима предвиђеним Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама, тако што је тужена за једно запослено лице исплатила плате и доприносе на терет послодавца више за 140.847,00 динара противно одредби члана 2. став 1. тачка 7. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама на који начин је поступљено супротно члану 56. став 4. Закона о буџетском систему. Упућена је препорука одговорним лицима тужене да при обрачуну и исплати плата, додатака и накнада као и социјалних доприноса на терет послодавца примењују прописане коефицијенте у складу са Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама и да обрачун и исплату стимулације врше у складу са Законом о платама у државним органима и јавним службама. По достављању извештаја о ревизији правилности пословања тужене за 2018. годину, парничне странке су

закључиле, 23.01.2020. године, анекс уговора о раду број ../20, којим је предвиђено да ће се запосленом на пословима „...“ почев од децембарске зараде 2019. године, за обрачун и исплату зарада примењивати коефицијент 8,20 а према Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама наведеној у преамбули тог анекса уговора о раду. Тужилац је анекс потписао у фебруару 2020. године, а тужена је истог дана донела решење број ../20 о називу радног места и опису послова и задатака и услова за обављање истих у ком је наведено да се запослени АА (тужилац) распоређује на послове „...“. Након потписивања анекса из 2020. године, тужилац фактички обавља исте послове као и након распоређивања по анексу из 2013. године. Тужиоцу је коефицијент за обрачун зараде смањен за 3,10 па је он тужбом тражио исплату разлике исплаћене зараде обрачунате на основу анекса уговора о раду и решење тужене и зараде коју је остваривао на основу претходно закљученог анекса уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности. Правноснажном одлуком суда одбачена је тужба тужиоца којом је он тражио да суд поништи анекс уговора о раду број ../20 од 23.01.2020. године и решење донето на основу тог анекса под бројем ../20 од 23.01.2020. године, јер је поднета неблаговремено.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд одбио тужбени захтев тужиоца за накнаду штете због изгубљене зараде као разлике између припадајуће и исплаћене плате обрачунате на основу анекса уговора о раду и решења тужене чији је поништај тражио, а у погледу ког тужбеног захтева је тужба одбачена. Пошто је тужиоцу плата исплаћена на начин уговорен анексом уговора о раду број ../20 од 23.01.2020. године, чија законитост није оспорена, следи да тужена, исплатом плате по том анексу, није тужиоцу причинила штету, па је његов имовинскоправни захтев неоснован.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку, имајући у виду његов исход.

Из изложених разлога, тужилац у ревизији неосновано оспорава правилност примене материјалног права па је Врховни касациони суд одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца којом побија другостепену пресуду у преосталом делу којим је одбачена његова тужба за поништај анекса уговора о раду и решења донетог на основу њега, у смислу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 441. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужиоца, у том делу, није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању или престанку радног односа. У глави XXXIX Закона о парничном поступку, прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе Закона о парничном поступку примењују када одредбама ове главе тог Закона није другачије одређено.

Парница по тужби ради поништаја анекса уговора о раду јесте спор из радног односа, али није спор о заснивању, постојању и престанку радног односа да би се дозвољеност ревизије ценила на основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку. У овој врсти спора, нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд укинуо првостепеног суда и одлучио о захтевима странака.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић